

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Ryby a soudkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobce: J. V., narozený dne xxxxxxxx
bytem J.
zastoupen advokátem Mgr. Martinem Kašparem
sídlem Nad Rokoskou 1228/38, 182 00 Praha 8

proti
žalované: Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hlavního města
Prahy, Odbor služby pořádkové policie
sídlem Kongresová 1666/2, 140 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 11. 2015 č. j. KRPA-410268-17/ČJ-2014-0000PZ

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou ze dne 7. 1. 2016 podanou u Městského soudu v Praze (dále jen „*městský soud*“) domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne 5. 11. 2015 č. j. KRPA-410268-17/ČJ-2014-0000PZ (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a kterým bylo zároveň potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství

policie hlavního města Prahy, Odboru pohotovostní motorizované jednotky ze dne 8. 12. 2014 č. j. KRPA-107107-9/PŘ-2012-000M11 (dále „*prvostupňové rozhodnutí*“). Prvostupňovým rozhodnutím byla zamítnuta žalobcova žádost o obnovu řízení ve věci blokové pokuty v částce 500 Kč uložené žalobci v blokovém řízení policistou Odboru pohotovostní motorizované jednotky, Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy dne 22. 8. 2012 č. j. KRPA-107107/PŘ-2012-000M11 na úseku bezpečnosti a plynulosti silničního provozu podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném v rozhodné době (dále jen „*zákon o silničním provozu*“), vypsane na bloky pokuty na místě zaplacené série NE/2007 č. E6249619-E6249623 (dále „*původní rozhodnutí*“). Spolu s napadeným rozhodnutím se žalobce domáhá zrušení i prvostupňového rozhodnutí. Žalobce dále navrhuje, aby byla žalované uložena povinnost zaplatit žalobci náhrada nákladů řízení. Své žalobní námitky žalobce shrnul do následujících žalobních bodů:

2. *Zaprvé.* Žalobce namítá, že napadené i prvostupňové rozhodnutí trpí vadami představujícími nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů a že skutkový stav nebyl dostatečně zjištěn. K tomu žalobce uvádí, že si není vědom skutku ze dne 22. 8. 2012, kdy měl při řízení vozidla držet telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení (dále „*přestupek*“). Nebylo mu doručeno jakékoliv oznámení o spáchání přestupku a není si ani vědom, že by souhlasil s projednáním přestupku na místě a že by podepisoval jakékoliv pokutové bloky. Žalobce sděluje, že v rozhodné době měl vozidlo půjčovat panu S. Sz. a navrhuje, aby byl pan Sz. vyslechnut, zda nespáchal tento přestupek. Žalobce poukazuje, že podpis na bloku na pokutu je zcela odlišný od jeho podpisu a k tomu navrhuje, aby žalovaná nechala vyhotovit znalecký posudek z oboru písmoznalectví (dále též „*znalecký posudek*“). Jelikož žalovaná nezjišťovala skutečnosti jak ve prospěch, tak v neprospěch žalobce, a tedy znalecký posudek neobstarala, nebyl podle žalobce skutkový stav dostatečně zjištěn. Žalobce shledává nedostatek důvodů přezkoumatelnosti prvostupňového rozhodnutí i v tom, že se žalovaná vůbec nevypořádala se skutečností, že žalobce zcela popírá, že by mu patřil podpis na bloku na pokutu. Žalobce nesouhlasí s tvrzením žalované, že totožnost žalobce byla ověřena i na základě shody podoby žalobce a fotografií na řidičském a občanském průkazu, když ve správním spise neexistuje o tomto jakýkoliv úřední záznam.
3. *Zadruhé.* Žalobce má za to, že existují důvody pro obnovu řízení, tedy že existují nové skutečnosti, které uvedl i v žádosti o obnovu řízení, a proto by měla být obnova řízení povolena. Teprve v obnoveném řízení by se ukázalo, že původní rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy. Žalobce uvádí, že nyní zajišťuje znalecký posudek na podporu svého tvrzení, že podpis na bloku na pokutu nepatří jemu. Žalobce navíc poukazuje na situaci, kdy je pro osobu odpovědnou za přestupek mnohem výhodnější vydávat se za někoho jiného, z důvodu aby skutečná osoba odpovědná za přestupek zároveň „neztratila body“.
4. *Zatřetí.* Žalobce tvrdí, že napadené rozhodnutí je nezákonné, protože došlo k podstatnému porušení ustanovení o řízení před žalovanou. Žalobci nebylo umožněno seznámení se s podklady (pozn. žalobce zřejmě vlivem chyby v psaní uvedl poklady) rozhodnutí a nebylo mu dáno na vědomí, kdy žalovaná hodlá vydat napadené rozhodnutí. Podle žalobce nemůže žalovaná zasílat poučení k vyjádření se k podkladům již při zahájení správního řízení, ale až

před vydáním samotného rozhodnutí. Na podporu svých tvrzení žalobce odkazuje na judikaturu.

5. Ve vyjádření k žalobě žalovaná setrvala na stanovisku uvedeném v napadeném rozhodnutí, navrhla žalobu zamítnout jako nedůvodnou a vyjádřila se k jednotlivým žalobním bodům.
6. K námitce týkající se nevědomosti o spáchání přestupku a nevědomosti podpisu bloků na pokuty žalovaná uvádí, že tyto nezakládají důvody pro vyhovění žádosti o obnovu řízení. Žalovaná dále uvádí, že se plně vypořádala s tvrzením, že podpis na bloku na pokuty je zcela odlišný od žalobce a že je padělaný, tím když uvedla, že řidič byl ztotožněn na základě předložených dokladů. V rámci kontroly totožnosti došlo i ke kontrole shody podoby řidiče s fotografiemi na předložených dokladech. Navíc došlo i k ověření údajů na předložených dokladech v dostupných evidencích. Podle žalované je záměna žalobce s jinou osobou vyloučena. Z důvodu úmrtí pana Sz. nemohl být proveden jeho výslech. Navíc žalovaná upozorňuje, že věkový rozdíl žalobce a pana Sz. je 22 let, a proto i záměna těchto osob na základě fotografií je vyloučena.
7. Podle žalované nevyšly najevo dříve neznámé skutečnosti, tj. neexistují tedy důvody pro povolení obnovy řízení. K námitce předestřené žalobcem, tj. výhoda při spáchání přestupku vydávat se za jiného, a přitom zaplatit pokutu na místě, žalovaná sděluje, že se ještě v praxi s tímto postupem nesetkala.
8. Ve vztahu k námitce nemožnosti seznámení žalobce se spisem žalovaná uvádí, že nahlédnutí do spisu s možností pořízení fotokopie proběhlo dne 5. 2. 2015, od té doby probíhala pouze písemná korespondence týkající se dodání znaleckého posudku. Žalovaná několikrát prodlužovala žalobci lhůtu pro podání znaleckého posudku. Po zmeškání lhůty pro dodání znaleckého posudku žalovaná dne 5. 11. 2015 rozhodla i bez znaleckého posudku, když neměla o osobě přestupce (tj. žalobce) žádné pochybnosti. Na závěr svého vyjádření konstatuje, že ze spisu nijak nevyplývá, že by rozhodnutí v blokovém řízení bylo v rozporu s právními předpisy.
9. Vyjádření žalované bylo zasláno žalobci k případné replice, kterou však žalobce nepodal.
10. Pro posouzení věci samotné vyplývají ze spisového materiálu předložené žalovanou následující podstatné skutečnosti:
11. Žalobce podal dne 29. 9. 2014 (č. l. 22 správního spisu) námitky proti provedení záznamu bodů podle ust. § 123f zákona o silničním provozu, ve kterých uvádí, že nesouhlasí se spácháním přestupku. Kopie bloku na pokutu s uvedením spáchaného přestupku se nachází na č. l. 18 správního spisu. Dne 24. 10. 2014 žalovaná prošetřila podnět k zahájení přezkumného řízení a dospěla k závěru, že nelze zahájit přezkumné řízení o přestupku (č. l. 28 správního spisu).
12. Z úředního záznamu ze dne 10. 10. 2014 (č. l. 19 správního spisu) městský soud zjistil, že řidič vozidla, který spáchal přestupek, byl ztotožněn podle občanského průkazu. Na základě lustrace v dostupných databázích byl jako řidič vozidla zjištěn žalobce. Z úředního dopisu ze dne 14. 10. 2014 (č. l. 27 správního spisu) se dokládá, že občanský průkaz nebyl v době spáchání přestupku ani ke dni 14. 10. 2014 veden jako odcizený nebo jako ztracený.
13. V žádosti žalobce o obnovu řízení ze dne 20. 11. 2014 (č. l. 37 správního spisu) je uvedeno, že žalobce si nechává veškeré doklady (tedy včetně občanského průkazu) ve vozidle, které užívají i jiné osoby, a proto tak mohlo dojít ke zneužití žalobcova občanského průkazu při projednávání přestupku.

14. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání ze dne 22. 12. 2014 (č. 1. 53 správního spisu). Ze žádosti žalobce o posečkání ze dne 22. 1. 2015 (č. 1. 58 správního spisu) se podává, že si žalobce nechal zadat vypracování znaleckého posudku, a že žádá žalovanou o odložení rozhodnutí o odvolání.
15. Ze správního spisu na č. 1. 62 se dokládá, že dne 5. 2. 2015 žalobce nahlédl do správního spisu a byl mu předložen originál bloku na pokuty s uvedením spáchaného přestupku. Od této doby probíhala mezi žalobcem a žalovanou pouze písemná korespondence, kdy žalobce žádal o prodloužení lhůty k doložení znaleckého posudku a žalovaná mu lhůtu prodlužovala. Dne 3. 3. 2015 (č. 1. 63) žalobce informoval žalovanou, že znalecký posudek by měl být hotový do 15. 3. 2015. Od 3. 6. 2015 (č. 1. 66 správního spisu) žalovaná upozorňovala žalobce na to, že jí nic nebrání v rozhodnutí bez doložení znaleckého posudku. Žalobce znalecký posudek nedoložil, a proto žalovaná dne 5. 11. 2015 vydala napadené rozhodnutí (č. 1. 72 správního spisu).
16. Městský soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť s tím oba účastníci souhlasili, žalovaná i žalobce konkludentně [§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jako „s. ř. s.“)]. Napadené rozhodnutí městský soud přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
17. Městský soud neshledal žalobu důvodnou a věc samu posoudil takto:
18. Městský soud na úvod konstatuje, že je mu známo rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 13. 6. 1997 sp. zn. IV. ÚS 366/96, kterým bylo rozhodnuto, že rozhodnutí o obnově řízení není vyloučeno ze soudního přezkumu.
19. Městský soud se nejprve zabýval námitkami žalobce směřující k nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Došel k závěru, že napadené i prvostupňové rozhodnutí nelze shledat nepřezkoumatelným pro nesrozumitelnost nebo nedostatek důvodů ani pro jinou vadu řízení, tedy pro okolnost, která by umožňovala městskému soudu zrušit napadené rozhodnutí pro vady řízení ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. a) až c) s. ř. s. Správní rozhodnutí obou stupňů obsahují jednoznačný výrok, vylíčení skutkového stavu i řádné zdůvodnění zamítnutí povolení obnovy řízení a splňují všechny formální i obsahové náležitosti požadované správním řádem.
20. Podle ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř.“), nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.
21. Stěžejním žalobním bodem je nevypořádání žalované s důvodem pro obnovu řízení, tedy s tvrzením žalobce, že podpis na bloku na pokutu je odlišný od žalobcova podpisu, a je tedy falešný. Pokud žalobce tvrdí, že v rozhodné době nemohl spáchat přestupek a domáhá se obnovy řízení, musí ke svým tvrzením uvést relevantní důkazy, tak aby unesl i své břemeno důkazní odůvodňující povolení obnovy řízení. K tomu městský soud poukazuje na odůvodnění rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2017, č. j. 6 As 296/2016-65, podle kterého *pro obnovu řízení na žádost účastníka řízení zároveň platí, že povinnost tvrdit a dokládat skutečnosti, které mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování, ve smyslu § 100 odst. 1 správního řádu, má žadatel o obnovu řízení. V*

tomto řízení je povinností žadatele o povolení obnovy prezentovat skutečnosti a důkazy, které relevantním způsobem zpochybní závěry, k nimž došel správní orgán při svém dřívějším rozhodování. Uvedenou právní úpravu nelze vykládat tak, že účastník řízení se může omezit na pouhé prohlášení, že souhlas s projednáním v blokovém řízení neudělil, resp. v době spáchání přestupku se na místě přestupku nenacházel, a správní orgány by jej měly poté vyzývat k doplnění či odstranění obsahových vad žádosti nebo dokonce rovnou samy začít vyšetřovat, kde se účastník řízení v době spáchání přestupku skutečně nacházel. Takový výklad by naprosto popřel smysl právní úpravy blokového řízení. Žadatel o obnovu řízení by naopak měl v těchto případech tvrdit a doložit takovou verzi reality, která je způsobilá jeho souhlas s vyřízením věci v blokovém řízení zpochybnit. Správnímu orgánu poté přísluší hodnotit, zda žadatel břemeno tvrzení a břemeno důkazní v tomto směru unesl a je na místě obnovu řízení povolit, zda je třeba dokazování doplnit, nebo zda jsou tvrzení a žadatelem doložené důkazy natolik "slabé", že samy o sobě nemohou doposud zjištěný skutkový stav relevantně zpochybnit.

22. Městský soud uvádí i část odůvodnění rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2018 č. j. 5 As 149/2017-44 jestliže je tedy žadatelem o obnovu řízení dle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu zpochybněn souhlas s vyřízením přestupku v blokovém řízení, musí správní orgán za splnění ostatních podmínek pro obnovu řízení provést šetření za účelem zjištění, zda tento souhlas byl skutečně udělen, či nikoli. Žadatel o obnovu řízení může zpochybnit souhlas s uložením pokuty v blokovém řízení např. s odkazem na to, že skutek nespáchal či že pokutový blok ve skutečnosti podepsala jiná osoba, která se legitimovala jeho osobním dokladem a zfalšovala podpis žadatele o obnovu řízení. V žádosti o obnovu řízení udávané zfalšování podpisu nebo záměna identity obviněného z přestupku na pokutovém bloku a navrhované důkazy vztahující se k těmto tvrzením je nepochybně nutné považovat za důvod pro obnovu řízení podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, neboť se jedná o nové skutečnosti, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, přičemž mohou odůvodňovat jiné řešení skutku, jenž byl předmětem blokového řízení. Žádost o obnovu řízení podanou podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, v níž žadatel uvádí, že neudělil souhlas s vyřízením přestupku v blokovém řízení, tedy není možné bez dalšího zamítnout, neboť tato skutečnost by měla za následek nemožnost vycházet ze skutkových zjištění učiněných v blokovém řízení a pokládat přestupek za spolehlivě zjištěný, tedy nebyla by splněna jedna z dalších podmínek blokového řízení. Příslušný správní orgán se proto takovou žádostí musí zabývat a, jsou-li splněny další podmínky pro obnovu řízení, zjistit, zda je toto tvrzení žadatele o obnovu řízení pravdivé, či nikoliv.
23. Žalobce ve své žádosti o povolení obnovy řízení pouze zkonstatoval, že v rozhodném období spáchání přestupku měl půjčit vozidlo panu Sz., aniž by doložil jakoukoliv smlouvu o nájmu vozidla nebo jiný důkaz prokazující tuto skutečnost. Navržený výslech pana Sz. nemohla žalovaná ani prvostupňový orgán provést, neboť v době rozhodování o obnově řízení již pan Sz. nežil. Jestliže žalobce navrhoval pro důkaz falešného podpisu na bloku na pokuty znalecký posudek, který ani na několikátou výzvu žalované nedoložil, byl zcela na místě postup žalované. Žalovaná postupovala v souladu se správním řádem, když nepovolila obnovu řízení, protože měla za to, že se o novou skutečnost nejedná, když k tomu žalobce nedoložil relevantní důkazy. Nemusela, aniž by porušila ust. § 3 s. ř., obstarávat znalecký posudek, když měla za prokázané, že byl žalobce v rámci blokového řízení dostatečně identifikován, a žalobce toto nevyvrátil. Žalobce tak neunesl své břemeno důkazní odůvodňující obnovu řízení.

24. Podle ust. § 2 odst. 1 zákona č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění účinném v rozhodné době (dále jen „zákon o občanských průkazech“), občanský průkaz je veřejná listina, kterou občan prokazuje své jméno, popřípadě jména, příjmení, podobu a státní občanství České republiky, jakož i další údaje v ní zapsané podle tohoto zákona.
25. Podle ust. § 63 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o Policii“), se prokázáním totožnosti rozumí prokázání jména, popřípadě jmen, příjmení, data narození a v případě potřeby také adresy místa trvalého pobytu, adresy místa pobytu nebo adresy bydliště v zahraničí, rodného čísla a státní příslušnosti. Rozsah a způsob zjišťování osobních údajů musí být přiměřené účelu zjišťování totožnosti.
26. Podle ust. § 63 odst. 2 písm. a) zákona o Policii je policista oprávněn vyzvat k prokázání totožnosti osobu podezřelou ze spáchání trestného činu nebo přestupku.
27. Podle ust. § 9 odst. 1 písm. a) zákona o občanských průkazech se občanovi vydává potvrzení o občanském průkazu při ohlášení ztráty, odcizení, poškození nebo zničení občanského průkazu.
28. Podle ust. § 11 odst. 1 písm. b) zákona o občanských průkazech platnost občanského průkazu skončí ohlášením jeho ztráty, odcizení nebo zničení.
29. Podle ust. § 14 odst. 1 písm. a) a b) zákona o občanských průkazech je občan povinen a) s přihlédnutím ke všem okolnostem a poměrům chránit občanský průkaz před poškozením, zničením, ztrátou, odcizením nebo zneužitím, b) ohlásit neprodleně kterémukoliv obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností nebo matričnímu úřadu, že nastaly skutečnosti uvedené v písmenu a); v případě odcizení občanského průkazu je možno ohlásit tuto skutečnost též policii.
30. Podle ust. § 16a odst. 1 písm. b) zákona o občanských průkazech se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že poruší povinnost chránit občanský průkaz před ztrátou, odcizením, poškozením, zničením nebo zneužitím.
31. Městský soud k námitce týkající se ověření totožnosti žalobce uvádí, že jednou z povinností žalobce je chránit svůj občanský průkaz před ztrátou, odcizením nebo zneužitím. Žalobce musí jakékoliv odcizení nebo zneužití nahlásit obecnímu nebo matričnímu úřadu, popř. policii. Žalobce v tomto případě obdržel potvrzení, kterým by mohl právě namítat, že se přestupku nedopustil, a že existuje důvod pro obnovu řízení. Pokud žalobce pouze tvrdí, že přestupek nespáchal, ale ze správního spisu (č. l. 19 a 27) vyplývá, že policisté při projednávání přestupku žalobce identifikovali na základě předloženého řidičského a občanského průkazu a neshledali při kontrole dokladů v evidencích jakoukoliv zmínku o tom, že by byl občanský průkaz odcizen nebo zneužit, měl k tomu žalobce doložit listiny, ze kterých by vyplývalo, že mu byl občanský průkaz odcizen nebo zneužit. Místo toho se žalobce na č. l. 37 správního spisu přiznal k tomu, že nechrání svůj občanský průkaz před odcizením ani zneužitím. Pokud je žalobci známo, že vozidlo užívá spolu s jinými osobami, je od něj přinejmenším nedbalé nechávat své osobní doklady ve vozidle, aniž by zabránil zneužití jeho údajů. Městský soud nadto považuje za nereálné, aby policisté, kteří vypisovali blok na pokutu, uvedli náhodně správně všechny údaje bez dispozice občanského průkazu žalobce. Městský soud se ztotožňuje se žalovanou, která v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, jakými úvahami se řídila při zamítnutí povolení obnovy řízení. Přesně popsala průběh kontroly při projednávání přestupku a uvedla, proč nemohlo dojít

k záměně řidiče se žalobcem. Jelikož došlo i k ověření shody fotografie s podobou řidiče, je možnost záměny výrazně nižší. Navíc pokud věkový rozdíl mezi žalobcem a panem Sz. je 22 let a datum narození je nezbytným údajem pro vyplnění bloku na pokuty, je podle městského soudu vyloučené, aby policistům přinejmenším toto nebylo pochybné a nezajímali se dále, zda nedochází ke zneužívání občanského průkazu. K rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 11. 4. 2016 č. j. 31 Ca 39/2005-70, na který odkazuje žalobce, městský soud uvádí, že žalovaná rozhodla v intencích rozsudku, když se vypořádala se všemi námitkami v odvolacím řízení. Uvedla, proč nemohlo dojít k záměně řidiče se žalobcem a podrobně popsala, jak kontrola probíhala.

32. Argument žalobce týkající se neexistence úředního záznamu policisty o tom, že došlo k ověření shody podoby osoby s fotografiemi uvedených na předložených dokladech, je lichý. Policista není ze zákona povinen ověřovat shodu podoby osoby s fotografiemi na dokladech, pokud nemá pochyby o předloženém občanském průkaze. Je to právě žalobce, který je povinen chránit občanský průkaz před odcizením nebo zneužitím a takovéto odcizení nebo zneužití neprodleně musí ohlásit příslušným úřadům. Pokud žalobce nechal svůj občanský průkaz ve vozidle, ke kterému mají přístup i jiné osoby, tedy dostatečně nechránil svůj občanský průkaz před zneužitím, nemůže se úspěšně domáhat toho, že došlo k jeho zneužití, navíc za předpokladu, když toto zneužití ani příslušným orgánům nenahlásil a relevantní důkazy k tomu nedoložil. K odkazovanému rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 8. 2004 č. j. 5 A 48/2001-47, městský soud konstatuje, že tento rozsudek je na projednávaný případ nepřiléhavý, v projednávaném případě nejde o protichůdná sdělení správních orgánů. První žalobní bod z výše uvedených důvodů městský soud považuje za nedůvodný.
33. Podle ust. § 100 odst. 1 s. ř. řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže a) vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo b) bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.
34. U druhého žalobního bodu městský soud odkazuje na výše uvedené o neprokázání existence nových skutečností žalobcem. Městský soud opakuje, že je to právě žalobce, kdo má povinnost chránit svůj občanský průkaz před jeho zneužitím, a pokud k jeho zneužití dojde a žalobce z tohoto důvodu žádá o povolení obnovy řízení, musí k tomu doložit relevantní důkazy, např. potvrzení správního orgánu o zneužití občanského průkazu, znalecký posudek a další relevantní důkazy prokazující, že se žalobce v daný čas a na daném místě, kde byl spáchán přestupek, nepohyboval. Nic z tohoto žalobce nedoložil, žalovaná proto správně rozhodla, že nejsou dány důvody pro obnovu řízení. K zavádějícímu tvrzení žalobce o „volání“ k odpovědnosti řidiče městský soud konstatuje, že se jedná pouze o ničím nepodložené spekulativní tvrzení žalobce. Městský soud ani ve druhém žalobním bodě nemůže dát za pravdu žalobci.
35. Podle ust. § 36 odst. 3 s. ř. nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.

36. Městský soud se dále zabýval třetím žalobním bodem, který byl procesního charakteru. Žalobce namítá, že mu nebylo umožněno seznámení se s podklady rozhodnutí. K tomu Městský soud podotýká, že ve správním spise na č. l. 62 je uvedeno, že žalobce do spisu nahlédl dne 5. 2. 2015 a měl možnost pořídit si z něj fotokopii. Od té doby žalovaná vyjma písemné korespondence se žalobcem (kterou má žalobce taktéž k dispozici) do spisu nic nepřiložila a nečinila ve spise žádné jiné úkony. Pouze vycházela vstříc žalobci, který ji žádal o posečkání s rozhodnutím o odvolání z důvodu, že si zajišťuje znalecký posudek. Žalovaná zároveň poučila žalobce dne 3. 6. 2015 a 11. 8. 2015 (č. l. 66 a 69 správního spisu), že ji nic nebrání v rozhodnutí bez obdržení znaleckého posudku. Znalecký posudek žalobce do dne vydání napadeného rozhodnutí (t. j. do 5. 11. 2015) nedoložil. Městský soud poukazuje, že žalovaná dávala 9 měsíců žalobci možnost k předložení znaleckého posudku, který toho ani v takto dlouhé lhůtě nebyl schopen. Žalobce byl několikrát poučen o možnosti vydání rozhodnutí, nahlédl do spisu, který obsahoval veškeré podklady pro rozhodnutí, tedy byl seznámen s podklady pro rozhodnutí. Žalovaná proto vydala napadené rozhodnutí. Městský soud dává za pravdu žalobci v tom, že nebyl před vydáním napadeného rozhodnutí výslovně poučen o vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí. Avšak žalobce znal na základě nahlížení do spisu ve dne 5. 2. 2015 všechny podklady pro rozhodnutí, od března 2015 sliboval doložení znaleckého posudku a od června 2015 věděl, že žalovaná pouze z dobré vůle čeká na zaslání znaleckého posudku, jinak jí nic nebrání v rozhodnutí. Postup žalobce byl podle městského soudu obstrukční, když pouze žádal o prodloužení lhůty, jednou z důvodu, že znalec vypracovává jiný znalecký posudek, podruhé z důvodu, že znalec má údajně zdravotní problémy, aniž toto jakkoli doložil. Znalecký posudek žalobce nikdy nedoložil. Nad rámec městský soud uvádí, že ani v průběhu soudního řízení žalobce nedoložil zmiňovaný znalecký posudek. Odkazem žalobce na komentář JUDr. Vedrala ke správnímu řádu nelze v tomto případě argumentovat. Smyslem ust. § 36 odst. 3 s. ř. se má předejít situacím, aby správní orgány rozhodovaly na základě podkladů, ke kterým žalobce neměl možnost se vyjádřit. Tak tomu v projednávaném případě není. Žalobce znal veškerý obsah spisu, na základě kterého žalovaná rozhodla, ke všem podkladům se mohl vyjádřit. Nevyhověním v tomto konkrétním případě tomuto žalobnímu bodu není zasaženo do práva na spravedlivý proces. Pokud by městský soud vyhověl této žalobní námitce a zrušil by napadené rozhodnutí z důvodu chybějícího poučení k seznámení se s podklady, způsobil by neefektivní prodloužení správního řízení. Ve správním řízení by bylo žalobci pouze umožněno vyjádřit se k obsahu jemu známému spisu a veškerých podkladů. Městský soud upozorňuje, že odvolací řízení je založeno na přezkumu souladu napadeného rozhodnutí s právními předpisy, skutkový přezkum u odvolacího orgánu v zásadě neprobíhá, proto není zcela přílehavý rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2013 č. j. 7 A 112/2002-36, ze dne 17. 12. 2003 č. j. 5 A 152/2002-41, ani nálezy Ústavního soudu ze dne 3. 3. 2005 sp. zn. II. ÚS 329/04. Veškeré podklady pro rozhodnutí měla již žalovaná k dispozici, žalobce nahlédl do spisu s veškerými podklady, a mohl se tak ke všemu vyjádřit. Napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě pro žalobce všech známých skutečností.
37. Co se týká toho, že žalovaná výslovně nedala žalobci na vědomí, k jakému datu hodlá rozhodnout, toto se nezakládá na pravdě. Z úředního dopisu ze dne 3. 6. 2015 a 11. 8. 2015 je možno dovozovat, k jakému datu žalovaná o odvolání rozhodne. Je zde uvedeno, že žalovaná po uplynutí lhůty pro doložení znaleckého posudku rozhodne. Městský soud má proto za to, že jednal v souladu s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 25. 6. 2009 č. j. 15 Ca 258/2008-55, i když rozhodnutími krajských soudů není městský soud

vázán. Žalobci lze přisvědčit pouze v tom, že vyrozumění ve smyslu ust. § 36 odst. 3 s. ř. neměla žalovaná zasílat při zahájení řízení, ale jak městský soud uvedl výše, v tomto konkrétním případě žalobci nebylo postupem žalované odepřeno právo na seznámení se s veškerými podklady. Ani třetí žalobní bod tak není podle městského soudu důvodný.

38. Na základě shora popsaných důvodů dospěl městský soud k závěru, že žaloba není důvodná, a podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. ji zamítl.
39. O nákladech řízení rozhodl městský soud na základě ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, jenž měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V řízení měla plný úspěch žalovaná, avšak jí žádné náklady přesahující rámec běžné úřední činnosti nevznikly. Žalobce pak nebyl v řízení procesně úspěšný. Městský soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. února 2019

JUDr. Jan Ryba
předseda senátu